

смѣтка лозе да гледа човѣкъ. И ще се почерпятъ, ще се посмѣятъ.

Следъ като хапнатъ и си починатъ добре, беридбата ще продължи по сѣщия начинъ. Къмъ пладне постава се напълваше и се запритъкмяваха да се връщатъ. Ще сложатъ най-отгоре пълнитѣ кошници съ отбраното грозде, ще покриятъ постава съ чергитѣ, ще завържатъ отзадъ дънеритѣ, стѣблата и клонищата на отсѣченитѣ изсѣхнали презъ лѣтото череша или зарзалии; ще впрегне поставиятъ биволитѣ и поемаха надолу пакъ съ пѣсни. Женитѣ и берачкитѣ носѣха въ ржце най-отборъ грозде, отрѣзано съ лозитѣ.

Биволитѣ теглѣха бавно, колелетата скърцаха, нѣкое отъ децата ще седне на дънеритѣ или на клонищата отзадъ.

Тѣй, бавно и тежко, съ пѣсни и смѣхъ поставитѣ и народътъ се движеха къмъ града. А слънцето се вдигнало високо, бледножълто като разтопено злато и прѣска мека, гальовна топлина...

